

(המשך מעמוד 7)

רמת גן, ללוח 500 ל"י לא היסט לוי השליש לידה את הסכום שהובטח על ידי משכנתא על מכוניתו של רופא שניים, קרו" בה של מרים.

כעבור חודשים ספורים הופיעה מרים שוב אצל לוי, גוללה לפניו את מצבה החמרי הקשה, ביקשה סכום דומה, אותו קיבלה באותם התנאים.

באחד הימים של השבוע שעבר הביא נר- שא מכתבים מכתב רשום אל דירתו של לוי. כשפתח הסוחר את המעטפה, עיין ב- הודעה, כמעט ומתעלף. היתה זו הודעה מה- בנק שדרשה ממנו לסור בהקדם לשלם סטר החתום על ידו על סך 3135 ל"י.

„מדוע לא מק-דניאל?“ לוי חשב תחילה כי חלה טעות, כיון שלא היה חייב כסף לאיש. הוא מיהר לבנק, ביקש לראות את השטר במו עיניו.

לפניו הונח שטר לפקודת מרים פרידלנדר, כשחתימתו משתרעת על שלשת הבולים בני 20 פרוטות.

לסוחר המבולבל לא נותר אלא למסור את הפרשה למשרה. חוקרי הזיופים הגדילו את החתימה שעל השטר פי עשר, גילו כי הבו- לים הוצאו ממסמך אחר, הועברו, בצורה לא מקצועית ביותר, אל השטר. לחתימה הישנה נוספו קיום בדיו שונה.

כשהחל המשפט סרב לוי להשבע בספר התנין, ביקש להשבע רק בעשרת הדיברות, סיפר כי מעולם לא חתם על הסכום העצום, שהיה פרי דמיונה של מרים ושל שכנה ל- דירה, שמעון לונדנר.

בהפסקה אמר לוי: „אם כבר רוצים ל- הרויח אלפי לירות בצורה כזאת מדוע זייפו דוקא את חתימתי ולא את חתימתו של מק- דניאל?“

משפט

מי היכה ?

כמה מכות נמרצות שהומטרו לילה אחד לפני יותר משנה, על גופו של גרשון ריטוב, שימשו חומר לדיון ממושך בכל השלבים של בית המשפט, החל בבית משפט השלום וכלה בבית הדין העליון, נוסף על כך: ועדת חקירה משטרתית. מקרה נדיר הוא, שענין כה קטן כמו הכאה יתבך כל כך מבחינה משפטית.

משפטו של קצין המשטרה לשעבר דוד טריפוס והסמל זאב שורצבורד, התחדש לפני בית הדין המחוזי בחיפה, בהרכב של שלושה שופטים. בית הדין יצטרך לענות לשאלה: מי היכה את גרשון ריטוב, ובפקודת מי, מעשרות העדים שהופיעו במשפט אמרו אמת, ואילו שיקרו, וכן איוו מן העדויות שמסר כל אחד מהם היתה הנכונה.

בליל חג המולד, לפני יותר משנה, נקרא משמר משטרה להתערב בקטטה שפרצה ב- מסעדה יונית בחיפה התחתית, המשטרה שה- גיעה למקום עצרה בין היתר את גרשון ריטוב, לשעבר משקד ההגנה בעיר התחתית, דמות מפורסמת בחיפה רבתי. ריטוב נחקר על ידי קצין המשטרה טריפוס, הואשם ושוחרר בערבות בפקודת עורך מפקח מחוזי אריה שור. כשעמד להתניע את מכוניתו שחנ- תה בחצר המשטרה, הוחקף, לדבריו, על ידי כמה שוטרים שהכוונו מכות נאמנות.

תחילה הובא ריטוב למשפט בפני שופט השלום עציוני בחיפה, שוחרר, וזכה מאש- מתו. השופט רמז בפסק דינו כי טריפוס השתמש לרעה בסמכויותיו כקצין משטרה,

ביקש מהרשויות המתאימות לפתוח נגדו ב- חקירה. בית דין משמעתי של המשטרה, ברא- שותו של סגן המפקח הכללי יוסף נחמיאס, זיכה את טריפוס מאשמה.

זריקות, מכונות ושקרנים היועץ המשפטי של ממשלת ישראל פתח בחקירה, הביא את המקרה לפני נשיא בית המשפט המחוזי בירושלים, ד"ר בנימין הלוי. השופט המחוזי הלוי מצא את הנאשמים חייבים בדין, דן אותם לתקופות מאסר שונות.

סניגורי הנאשמים, ערערו בפני בית הדין העליון. בית הדין פקד לבטל את המשפט ולערכו מחדש בפני בית דין של שלושה בחיפה.

הנקודות המוזרות שסבכו את מהלך ה- משפט היו:

● טריפוס מסר עצמו לטיפולו של רופא חיפאי שהזריק לו „זריקת אמת“, גבה ממנו עדות תחת השפעת הזריקה. בהתאם לעדות

● כמה מעדי התביעה נתגלו כסופסים אפלים במקצת, שהצליחו כבר, בינתיים בצו" רה זו או אחרת, לברוח מן הארץ. עם סיום שמיעת טענות הצדדים יצטרך בית הדין לפסוק, אם אכן ישב טריפוס בכלא, או יזכה וימשיך לשמש כקצין במש" טרת ישראל.

ללא חשד: שוחד

יומיים לפני שהחל משפטו של חוסיין נאבארי מבאר-שבט, הנאשם ברצח יוסף מוראד באישון הלילה בערבוביה של בירת הנגב (העולם הזה 797), דפק אדם בעל כרס עבה על דלת הצריף הרעוע של שמעון עייני. שמעון, חברו של הנרצח, שזיהה את קולו של חוסיין בסדר זיהוי, היה העד החשוב במשפט, עמד, בעדותו, לקבוע את גורלו של הנאשם.

פולחן מתוכנן: מחזה נדיר זה של מנהיג הקומוניסטים, שמואל סיקונס, מלטף את היחסים בין המדינות. פולה עצרה את מיקונים שכמעט חיבק את פולה בנסותו להוכיח לה שאינה צודקת. גילה מאוחר מדי את הצלם שהנציח את התמונה. דוד בן-גוריון שלח מיד את מזכיר הממשלה, זאב שרף, לנתק את אשתו ממנעה ההדוק עם כוחות המחר.

זו היה חף מפשע. בית המשפט לא קיבל את העדות.

● אחת השיחות בין טריפוס ואחד מעדי התביעה, הוקלטה על ידי האחרון על מכונת הסרטה. לפי ההסרטה התברר כי העד היה בלתי מהימן, עשה כבר כן, לדבריו בהקלטה, לפי בקשת ריטוב שגמל לו על כך בכסף ובשוה כסף.

● לפני מתן פסק הדין, פנה נשיא בית הדין המחוזי אל אחד מחבריו של הנאשם, שהוא גם מכירו האישי, בבקשה שיפעיל בביתו את מכונת ההקלטה, כיון שרצה ל- שמעה שוב. באותה הזדמנות התפתחה בין השניים שיחה על מהלך המשפט, דבר שהוא אסור בהתאם לחוק. בהסתמך על עובדה זו הוגש הערעור לבית הדין העליון שהוציא פסק- דין עקרוני חשוב מאד מנקודת ראות מש- פטית.

למחרת הופיע שמעון אצל העורך-דין ה- תל-אביבי. כאשר ביקש סכום נוסף של עשר ל"י, טען שעליו לסיים קניה מסוימת, הר- ציא קאזאס את השטר בלי כל חשד, ביקש שמעון לפרט, לא המחין עד שקאזאס יחפש בכיסיו, סר לא החנות הקרובה, פרס אצל בעלה את השטר.

השבוע עמד קאזאס לפני בית המשפט הדי- חוזי בתל-אביב, הואשם במתן שוחד. נגדו העידו, הפעם, שני עדים.

הווי

כמעט 15 אלף

סוחר הנגיפיקים שהתגורר עם אשתו באחד הבתים המשותפים ברחוב הרצל ברמת-גן נזח את עבודתו באחד הימים של השבוע שעבר, הפך את לקוחותיו וזוללי כמות מ- צמחונים למשך 24 שעות. המאורע: תייר. בן עירה של אשתו, בא לביקור בדירתם, הביא דרישת שלום חיה, זכרונות עבר נעי- מים ממרחקים.

השיחה היתה מלאה חיות. החייר, הלבוש בקפדנות, קילל את כל הנעשה בכפר הנידח שבגרמניה, הזכיר כמעט את כל שמות חוש- ביו, סיפר עליהם סיפורים משך שעות ארוכות.

לפני שהאורח, שהפך בינתיים לידיד מושבע של הנוג, חבש את כובעו והת- כונן לומר שלום, פנה אל הסוחר בחיוך סק- רני, גילה כי הביא עמו מאירוסה כמות מ- סוימת של נגיפיק משוכה, ביקשו לדעת כיצד יוכל למכרו. הסוחר הרמת-גני גילה מיד לאורח את מקצועו, הסכים לקנות בעצמו את הסחורה.

קופסת סיגריות. ההסכמה נתקלה כי מובן בהבטת הסחעה נעימה שנשתפכה על פניו של החייר, טענו כי הסחורה נמצאת בחולון, קבע שהשניים יסעו יחדיו למקום במכונית.

כאשר הגיעו לאחת הסמטאות של עיר החולות, עצר החייר את המכונית לפני אחד הבתים, ביקש מיידו לחכות עד אשר תבוא בעלת הבית עם המפתח.

באותו רגע הופיע, כבדרך מקרה, אדם שלישי שהתחבק והתנשק עם החייר, הוכיח בכך ידידותם הנושנה. הגיעו לבסוף לנושא עסקי, כאשר הציע האדם השלישי והב למ- כירה, הציג דוגמה נוצצת ששכנעה ביותר את החייר. האחרון התלהב מאד, שיתף את הסוחר הרמת-גני בהתלהבותו, הסכים ל- לקנות את הוהב בשותפות אחר, הבטיח ל- ידיו רוח של כמה אלפים, לאחר ההשקעה ההקטית של 15 אלף ל"י מצד כל אחד מהם. ענין הנגיפיק נשכח לגמרי, השלושה קבעו פגישה נוספת למחרת היום.

הסוחר, שחזר לביתו, מיהר לבשר לאשתו את דבר העסק, אך לבנוק להוציא את הסכום. למחרת, כאשר הוטיץ החייר עם פנינת מר- חוב הרצל, ביקשה האשה ללוח את בעלה, דרשה ממנו בחוקף שילוח אותם אחד הש- נגים. הסוחר לא יכול להנגד לדרישה, הת- נצל בפני ידידו, תרץ את המעשה בסכום הכסף הרב שהוא נושא.

כאשר עברה המוגית ברחובותיה של יפו, עצר לפתע החייר את המוגית, ביקש לקנות הפיסת סיגריות בחנות הסמוכה. הוא לא חזר.

הסוחר המופתע, שהיה חשדן מסבוע וכמעט שרופה, ליטף ברעד את חבילת הכסף ש- בכיס מעילו, מבס מלא תודה לעבר אשתו.

ומיטבה

רנהי

